

ՎԵՂԱՓԱՌ ԳԵՈՐԳ Զ. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԸ ՕՇԱԿԱՆՈՒՄ

Հունիսի 29-ին, Ս. Սահակ և Ս. Մեսրոպ թարգմանչաց տոնին, Վեհր թարեհաճեց գնալ Օշական և ներկա լինել Ս. Պատարագին:

Գեղածիժաղ առաւելոտ է: Վանքի բակը եռուզեռի մեջ է: Ամենն էլ ուրախ, զվարթ, սրտմեքը քերկրալի՝ քանի որ գնում են հայ տառերի ուսման Ս. Մեսրոպի շիրմի ա-

նրա մեքենայի երեւոյն:

Ահա և Վեհր: Մեքենայից իջնում են Ս. Էջմիածնի Գերագոյն Հոգևոր Խորհրդի անդամները՝ մոտ հարյուրամյա թաղմավաստակ գրականագետ երթանդ Շահադիլը և դասավստս Սահիան Կամսարականը: Մի ակնթարթում մեքենան շրջապատվում է ժողովրդով: Միաբանութունը, շուտաու-

Վեհափառը Օշականում՝ շրջապատված Մայր Աթոռի միաբանությամբ, Գերագոյն Հոգևոր Խորհրդի անդամներով, Հոգևոր Ճեմարանի դասախոսական կազմով և ուսանողներով:

ուաջ՝ ծնրադրելու, համբուրելու և իրենց երախտագիտական զգացմունքը արտահայտելու և պարտքը կատարելու:

Կարգադրիչ մասնաժողովի նշանով, ավտոմեքենաները՝ միաբաններով, ուսանողներով, դասախոսներով և այլ հյուրերով, սուրում են:

Օշականում ենք: Այդտեղ են թե՛ Օշականի և թե՛ այլ գյուղերից եկած ուխտավորները: Գավիթը լեփ լեցուն է ժողովուրդով: Տեղացիները լսել են Վեհի ժամանման մասին. բոլորն էլ սրտատրոփ սպասում են

զգեստ, ամպհովանու առաջ կանգնած, սպասում է: Վեհր վեհորեն իջնում է ինքնաշարժ մեքենայից: Վեհին տրվում են շուրջառ, դավազան և խաչ: Վեհր մտնում է ամպհովանու ներքև: Սկսվում է «Ուրախ լիք» շարականը: Երկու բուրվառակիր սարկավազներ, համաշափ շարժումներով խնկարկելով, հրավիրում են Վեհին եկեղեցի: Սաղմոսի ընթերցանությամբ հետևում է Ս. Պատարագը: Պատարագիչն է Մայր Տաճարի դասապետ Տ. Նիկողայոս ավագ քահանա Բավեյանը:

Ս. Պատարագի քաղցր, ներդաշնակ երգչ-
ցողութիւնը միանում է ժողովրդի սրտա-
բուխ աղոթքը: Ամենքն էլ գոհ են ու սրտնե-
րը ուրախութեամբ լի:

Սարկավագները ձայնում են «Առաքելոց
սրբոց» քարոզը:

Գետնափորում դռնված շիրիմը լուսավոր-
ված է ժողովրդի վառած մոմերով: Վեհը,
վեղարը հանելով, խոնարհվում է և համբու-
րում այն մեծ մարդու շիրիմը, որը տվել է
հայ ազգին գիր և տրի շնորհիվ ծաղկել է հայ
գիրն ու գրականութիւնը: Վեհի դուրս դա-
լուց, միաբանները զուլգ զուլգ խոնարհվե-
լով Վեհի առաջ, մտնում են դամբարան, ո-
րին վերջը հետևում է ժողովուրդը:

«Հայր մեր»ից առաջ Սահակ Մ. Վարդա-
պետը քարոզ է խոսում:

Ս. Պատարագը վերջանում է: Վեհը նըս-
տած է հայրապետական բազկաթոռի վրա:
Ժողովուրդը, մեծից փոքրը, ծնրադիր, համ-
բուրում է Վեհի Ս. Աշը:

Նկնդեցուց դուրս գալով, Վեհը առաջնորդ-
վում է նույն գաւթում եղած դպրոցը, որտեղ
Վեհի, միաբանութեան և հյուրերի համար
պատրաստված էր նախաճաշ:

Նախաճաշից հետո, դպրոցական դահլի-
ճում շտեղավորվելու պատճառով, ժողովրդի
հարմարութեան համար, եկեղեցու գաւթում
սկսվում է գրական-երաժշտական ցերեկույ-
թը: Երեւոյի և ոմանում լսարանցի սարկա-
վագները, ուսանողութիւնը և դասախոսնե-
րը: Մեջ ընդ մեջ հրգվում են երգեր, և երա-
ժշտական գործիքների անսամբլը, որը
կազմված է ծեմարանի սաներից՝ ղեկավա-
րութեամբ երաժշտագետ Դ. Ղազարյանի,
նվագում է ընտիր եղանակներ: Ի պատիւ
Վեհափառի և հյուրերի սկսվում են երիտա-
սարդների հայկական պարն ու յայլիները:

Այնուհետև հյուրերը հրավիրվում են դըպ-
րոց, որտեղ դասարաններից մեկում պատ-
րաստված էր ճաշասեղանը:

Դրվում է Վեհափառի բազկաթոռը: Վե-
հափառ Հայրապետի նստելուց հետո, բոլորն
էլ նստում են ըստ դիրքի և աստիճանի:
Ճաշատեղանի առաջ երեւոյի և ոմանում
սեղանակիցներից շատերը իրենց բաժակա-
ճառերով: Ծաշը անցնում է ուրախ և քաղցր
տրամադրութեամբ:

Բավական ուշ, բոլորն էլ գոհ, վերադառ-
նում են Ս. էջմիածին:

